

Kunstlijn en HRLM
in gesprek met...

LOTUS ROSALINA HEBBING

Ronddwalend op het platteland geeft Lotus Rosalina Hebbing gehoor aan haar instinctieve opwekkingen. Met een serie polaroidfoto's en video's toont ze zichzelf in een leerproces. "Ik probeer uit te vogelen wie ik ben." >

'Ik zweef tussen meisje en vrouw'

‘Ik ken geen schaamte voor mijn lichaam’

Lotus (25) studeerde aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. De mixed media kunstenaar combineerde na haar opleiding fotografie met dierlijke materialen als leer en botten. Inmiddels ligt haar focus op fotografie en video. Ze werkt met een middenformaat Polaroid camera. “Daar is bijna geen film meer voor te verkrijgen, ik ben selectief in wat ik schiet.”

Zes jaar geleden verhuisden de ouders van Lotus naar Friesland. Sindsdien pendelt ze tussen Haarlem en Friesland. De boerderij van haar ouders is omringd door velden. “Ik vind het fijn om van de stad naar het platteland te gaan. Even ontsnappen aan alle drukte op een plek waar niemand te bekennen is. Op het vlakke land kan ik mezelf ontdekken en in vrijheid doen wat ik voel. Als ik door de velden loop borrelen instinctieve gedachten op. Daar geef ik gehoor aan en probeer dat met mijn camera vast te leggen. Soms passen er props bij zoals een zeis die ik meeneem van de boerderij of een dood konijn dat ik ter plekke vind. Het is interessant om interactie met de omgeving aan te gaan op een performatieve manier. Op het moment zelf heb ik meestal geen idee wat ik aan het doen ben.”

Op de lege vlaktes staat Lotus open voor allerlei connotaties. De kunstenaar ziet bijvoorbeeld sensuele vormen in bepaalde planten of paddenstoelen. Het plattelandserfgoed ervaart ze ook als gewelddadig. “Denk aan het gif dat in de landbouw gebruikt wordt of een buizerd die

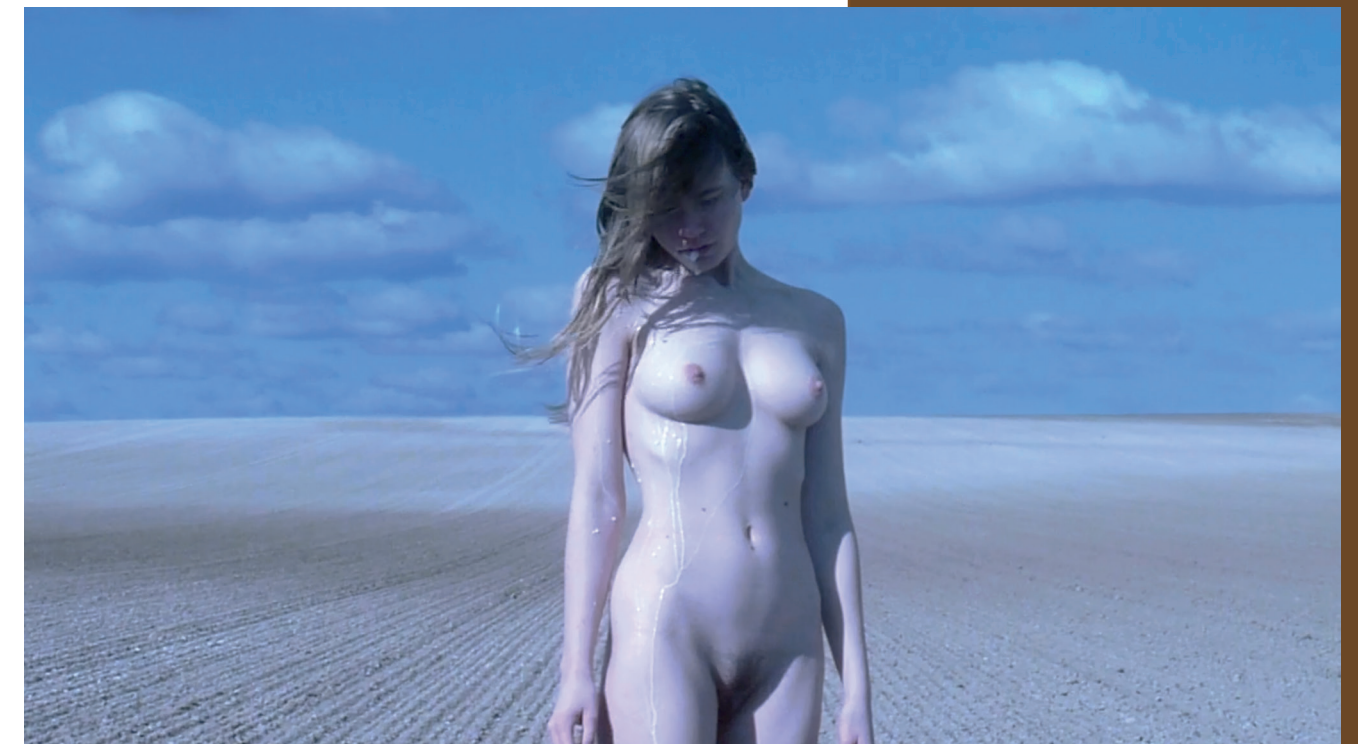
een haas oppeuzelt. Kalveren die een riem met stekels om krijgen, zodat ze niet meer bij hun moeder kunnen drinken is ook wreed, én interessant tegelijk. Ze worden geforceerd om sneller op te groeien.”

KINDERTIJD ACHTERLATEN

Met een serie van polaroids en video's toont Lotus zichzelf in een leerproces. Ze probeert uit te vogelen wie ze is. “De groei van gewassen op de velden, maar ook het verderf en de dood van dieren, inspireren mij om naar een volgende fase in het leven te gaan.” In een video is de kunstenaar naakt te zien in een leeg landschap, het waait hard. Uit haar mond stroomt 'moedermelk'. “Tussen de velden beseft ik dat ik mijn kindertijd achterlaat en daarmee ook mijn moeder. De moedermelk symboliseert dat. Door de melk uit mijn mond te laten stromen, laat ik zien dat ik accepteer dat ik loskom van mijn jeugd.”

Lotus haalt inspiratie uit de natuur, maar ook

uit de stad. Het intrigeert haar hoe mensen met elkaar omgaan. “Ik ervaar het stadsleven soms als benauwend, er wordt zo op je gelet. In de stad ben ik meer in mijn hoofd bezig en is er weinig ruimte voor intuïtie, maar ook daar haal ik interessante ideeën uit. Bepaalde boeken vind ik eveneens inspirerend zoals ‘Het heilige vuur over seksualiteit en religie’. Daarin staat beschreven hoe men aan het begin van de landbouwcultuur symbolen plaatste langs de randen van het veld om de oogst te bevorderen. De plusvorm werd frequent gebruikt als vruchtbaarheidsteken. De verticale lijn stond voor het mannelijke geslacht en de horizontale lijn voor het vrouwelijke. De gekruiste lijnen verbeeldden bevruchting en geboorte, in dit geval een goede oogst. Ook hadden ze vroeger geslachtsgemeenschap op het land om de oogst te bevorderen. Vrouwen plaatsten daarbij een bloem of een stok tussen hun benen. Het was een soort vrijere religie gebaseerd op seksuele handelingen ver

‘De natuur is sensueel en gewelddadig’

‘De stad ervaar ik soms als benauwend’

voor het Christendom. Deze verhalen uit de geschiedenis neem ik mee als ik rondwaal op het platteland.”

HET ONDEFINIEERBARE

Op een van haar wandelingen trof ze een grote stapel stokken aan. Lotus laat een foto zien. Ze is half ontkleed en ligt met gespreide benen op de grond met een stok rechtop tussen haar dijen. “Ik raakte geïnspireerd door die berg hout in combinatie met de tekst uit het boek. Ik vond het een mooi en grappig beeld om daar zo te liggen. Ook een beetje eng, de boer kon elk moment langs komen. Misschien werd hij wel boos of hij vond het iets te leuk”, zegt ze lachend. De kunstenaar is gefascineerd door paradoxen, contrasten en overgangsfases. “Overgangsriten vind ik intrigerend, de ‘liminale’ fase waarin je terecht komt. In mijn geval de fase van nog geen vrouw zijn, maar ook allang geen meisje meer. Ik ben dan wel vijftientig, ik voel me vaak te kinds om vrouw te zijn. Tegenwoordig wordt er veel van vrouwen verwacht, een vaste baan, moeder worden, mooi zijn et cetera. Ik weet nog niet wat ik wil in het leven. Vrouw zijn voelt heel volwassen, ik zweef tussen meisje en vrouw in. Het mooie aan overgangsfases is het ondefinieerbare. Het is niet het één, maar ook niet het andere. Je zit er tussenin. Daarmee kan het tegelijk ook alles zijn, het één en het ander samen.”

SEKSUELE LADING

Op de foto’s en in de video’s is Lotus zelf het model. Dat voelt logisch voor haar: “Ik ken mezelf het best, bovendien vertel ik

mijn verhaal. Ik vind het heerlijk om alleen te wandelen en te poseren. Er is geen limiet aan mogelijkheden en ik hoef aan niemand verantwoording af te leggen, dat geeft vrijheid. Als ik met een model werk is er toch een grens aan wat ik van die persoon vraag.” Lotus kent weinig schaamte bij het naakt poseren. “Ieder naakt lichaam is mooi.” Ze heeft er geen enkele moeite mee om met ontblote lichaamsdelen opvallende houdingen aan te nemen. Ze toont een foto waarop ze in het veld ligt. Haar benen hangen over prikkeldraad waar plukjes vacht aan vast zitten. Lotus heeft hoge witte sokken en hakken aan. Haar buik en benen zijn bloot, ze heeft haar hand in haar onderbroek. “Ik vind seksuele lading leuk om mee te werken, wel subtiel gebracht anders wordt het te pornografisch. Wanneer ik mijn rok omhoog houd zonder onderbroek aan, heeft dat iets seksueels uiteraard. Toch is het voor mij meer een soort van openstellen voor het land en nieuwe ervaringen.”

LUSTOJECT

De fotografie komt mede voort uit de verwardheid van de overgangsfase van meisje naar vrouw en van stad naar platteland, meent Lotus. “Ik ben mezelf aan het ontdekken, niet alleen innerlijk, maar ook uiterlijk. Daar hoort het lichaam bij. Ik probeer te kijken naar mijn lijf als van mezelf en niet door de ogen van een ander. In de stad kan ik er last van hebben wanneer er naar me wordt gekeken als een lustobject. Het is interessant om daarmee te spelen in mijn fotografie. Dat voelt als een bevrijding. Sommige mensen schrikken van mijn

polaroids. Ik vind het boeiend om te kijken hoe ver ik kan gaan.”

De kunstenaar kent dan wel geen schaamte bij het naakt poseren, ze ervaart wel verlegenheid als ze tijdens een tentoonstelling bij haar werk staat. Bezoekers vragen haar of ze het model op de foto of in de video is. “Ik voel soms dat mensen me in de richting duwen van sensuele naaktfotografie. Daar identificeer ik mij niet mee, ik ben ook niet altijd geheel naakt. Ook komt het voor dat met name mannen naar me toe komen met bepaalde intenties. Zij zien het naakt als uitnodiging en denken dat ik open sta voor seks. Dat vind ik de vervelendste reacties.”

KWETSBAARHEID EN KRACHT

Ook al oogt Lotus op sommige van haar werken kwetsbaar, dat is niet haar beleving. “Ik kan er wel kwetsbaar uitzien zoals in de video met de moedermelk. Niet omdat ik naakt ben, maar door de omstandigheden, de harde wind en het barre landschap. Het beeld voelt voor mij als een opluchting. Ik heb gekozen een stap richting de toekomst te zetten waarbij ik mijn jeugd achter me laat. Het is een combinatie van kwetsbaarheid én kracht. Ik sta daar wel naakt in die barre omstandigheden.”

“Ik zou het mooi vinden als mensen in deze hectische maatschappij meer tijd nemen voor overgangsfases. Alles gaat zo snel, je bent klaar met school en moet gelijk door met studeren. Daarna volgt een baan, van de ene fase naar de andere. Het is zo fijn om daar tussenin te zitten en even rust te nemen. In die fase is zoveel over jezelf te ontdekken, vooral in het alleen zijn, in de momenten dat er niemand naar je kijkt. Dan kan je luisteren naar je instinctieve opwallingen zonder schaamte. Door de ruis om ons heen zitten we erg in ons hoofd. Mijn werk is een poging mijn intuïtie weer terug te vinden. Hopelijk kan ik dat overbrengen op anderen.” *